U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Petra Mikeše, JUDr. Pavla Molka, JUDr. Miloslava Výborného a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci navrhovatele: **J. T.**, zast. JUDr. Milanem Hulíkem, Ph.D., advokátem se sídlem Bolzanova 1, Praha 1, proti odpůrci: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, o návrhu na vydání rozhodnutí o povinnosti odpůrce registrovat kandidátní listinu navrhovatele jako kandidáta pro volby prezidenta republiky konané ve dnech 12. a 13. ledna 2018,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Dne 29. 11. 2017 Nejvyšší správní soud obdržel navrhovatelovo podání ze dne 27. 11. 2017 nazvané „žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra o odmítnutí kandidátní listiny“. K výzvě soudu své podání upravil tak, že navrhuje, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 24. 11. 2017, č. j. MV-130258-8/VS-2017, o odmítnutí kandidátní listiny navrhovatele jako kandidáta pro volby prezidenta republiky konané ve dnech 12. a 13. ledna 2018 a aby rozhodl, že Ministerstvo vnitra je povinno zaregistrovat jeho kandidátní listinu.

[2] Důvodem pro odmítnutí kandidátní listiny byla skutečnost, že šlo o kandidátní listinu podanou občanem, k níž má být připojena petice podepsaná alespoň 50 000 občany oprávněnými volit prezidenta republiky. Petice s podpisy pro navrhovatele však obsahovala jen 11 podpisů.

[3] Základem argumentace navrhovatele je tvrzení, že mu byla odcizena petice na podporu jeho kandidatury, která obsahovala téměř 75 000 podpisů, a to pravděpodobně během přepravy poštou. Navrhovatel uvedl, že Ministerstvu vnitra včas doručil 3 krabice s podpisy prostřednictvím pošty, jelikož měl poškozené vozidlo. Ke zjištění Ministerstva

vnitra, že v doručených krabicích byly archy s 11 podpisy a dále prázdné listy papíru, poznamenal, že žádné prázdné listy papíru nezasílal. Dle navrhovatele musela nastat jedna z těchto možností: 1) Ministerstvo vnitra neuvádí pravdu, že v zaslaných krabicích nebyly správné archy, 2) archy mohly být vyměněny na Ministerstvu vnitra před jejich kontrolu nebo 3) podpisové archy byly ukradeny. K variantě krádeže navrhovatel uvedl: „*Muselo se to stát mezi dobou, kdy jsem krabice odeslal a kdy byly na MV* [Ministerstvu vnitra, pozn. NSS] *oficiálně otevřeny. Teoreticky můžeme ovšem připustit i to, že se to mohlo stát v domě, kde jsem to balil, ke kterému bude asi mít klíče* [bývalý manžel navrhovatelovy asistentky], *jehož trestné činy kryje policie, včetně vloupání do našeho bytu. On sice žije na Filipínách, ale pro něj pracují bývalí zaměstnanci StB a ODS politici, kteří nás v minulosti opakovaně sledovali prostřednictvím detektivních agentur a nepřímo nám vyhrožovali, a kryla to jak policie, tak policie protikorupční i protimafiánská.*“

[4] Navrhovatel deklaruje, že je vinou státu, že nemohl odvést petiční archy o hmotnosti 50 kg vozidlem, které z finančních důvodů neměl k dispozici. V případě, že za zmizelými archy stojí stát, jde dle jeho názoru o pokračování politicky a rasově orientované kampaně proti němu a jeho asistentce. Navrhovatel klade státu vinu za to, že nemohl o podpisy žádat poslance a senátory, a za to, že nemohl dodat dvakrát více podpisů. S tímto množstvím podpisů by navrhovatel mnohem spíše jel vozidlem, které by si obstaral i přes nefunkčnost svého vlastního vozu.

[5] Navrhovatel poukazuje na to, že média mu nevěnovala pozornost, což mělo vliv na sběr podpisů na podporu jeho kandidatury. Uvádí, že byl diskriminován na serveru Prezident21. Má pocit, že jej a jeho asistentku policie nechránila před bývalým manželem jeho asistentky. Stěžuje si na to, že v soudních řízeních nedostával delší lhůty, ačkoli byl zaneprázdněn prezidentskou kampaní. Upozornil, že jeho vozidlo bylo několikrát předmětem vloupání.

[6] Navrhovatel věnoval nemalou část svého návrhu popisu toho, jak by se jako prezident choval (dle svých slov by zavedl silné protikorupční mechanismy, vystoupil by z Evropské unie, platy a důchody by byly brzy dvojnásobné apod.). Rovněž uvedl svůj názor na to, proč je proti němu vedena kampaň (jelikož by stát začal fungovat perfektně, cizinci by od nás proudili pryč, ale také mj. z důvodu, že „*chemtrails by neexistovaly a národ by se dozvěděl, jakou nebezpečnou chemii obsahují a z jakých důvodů*“).

[7] Ministerstvo vnitra ve svém vyjádření zopakovalo, že petice na podporu navrhovatelovy kandidatury obsahovala pouze 11 podpisů. Navrhovatel byl o této skutečnosti informován a dne 20. 11. 2017 nahlédl do podkladů pro registraci včetně petičních archů.

II. Hodnocení Nejvyššího správního soudu

[8] Dle čl. 56 odst. 5, věty první, Ústavy platí: „*Navrhovat kandidáta je oprávněn každý občan České republiky, který dosáhl věku 18 let, podpoří-li jeho návrh petice podepsaná nejméně 50 000 občany České republiky oprávněnými volit prezidenta republiky.*“ Shodná úprava je obsažena v § 25 odst. 3, větě první, zákona č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o volbě prezidenta republiky“), dle níž platí: „*Podává-li*

pokračování

kandidátní listinu navrhující občan, připojí petici podepsanou alespoň 50 000 občany oprávněnými volit prezidenta republiky.“

[9] Ministerstvo vnitra dle § 26 odst. 1 zákona o volbě prezidenta republiky přezkoumá podané kandidátní listiny ve lhůtě od 66 do 60 dnů přede dnem volby prezidenta. Dle § 26 odst. 2 písm. d) zákona o volbě prezidenta republiky Ministerstvo vnitra rozhodne o odmítnutí kandidátní listiny, jestliže k ní není přiložena petice podle § 25 odst. 3 nebo je-li na petici po odečtení občanů podle § 25 odst. 5 a 6 daného zákona méně než požadovaných 50 000 podpisů občanů.

[10] Nejvyšší správní soud konstatuje, že navrhuje-li kandidáta na prezidenta občan (tj. nejde-li o návrh podaný nejméně 20 poslanci nebo nejméně 10 senátory), je nutno k návrhu přiložit petici podepsanou nejméně 50 000 občany oprávněnými volit prezidenta. Podporu návrhu podaného občanem je možno vyjádřit jediným způsobem, a to podpisem petice, která se připojuje k návrhu. Ústava ani zákon o volbě prezidenta republiky neumožňují jiný způsob podpory kandidátní listiny podané občanem než prostřednictvím petice, která musí splňovat zákonné náležitosti dle § 25 odst. 3 zákona o volbě prezidenta republiky. Jak Nejvyšší správní soud vyložil v bodech [18.] až [23.] a [25.] usnesení ze dne 13. 12. 2012, č. j. Vol 8/2012 - 28 (dostupného z www.nssoud.cz), kandidátní listina se dle § 21 odst. 3 zákona o volbě prezidenta republiky podává nejpozději 66 dnů přede dnem volby prezidenta a nejpozději v tento den je nezbytné připojit petici podepsanou 50 000 občany, navrhuje-li kandidáta na prezidenta občan. Vadu spočívající v tom, že petice není vůbec připojena nebo neobsahuje dostatek podpisů (a to i po jejich odečtu dle § 25 odst. 5 a 6 zákona o volbě prezidenta republiky), není možno odstranit, zbývá-li do volby prezidenta 65 dnů a méně. Důvodem je vytvoření časového prostoru pro kontrolu petic Ministerstvem vnitra, které musí o registraci kandidátní listiny nebo jejím odmítnutí rozhodnout ve lhůtě 49 dnů přede dnem volby prezidenta (§ 26 odst. 2 zákona o volbě prezidenta republiky). V podrobnostech lze odkázat na zmíněné usnesení sp. zn. Vol 8/2012.

[11] Je věcí občana, který navrhuje kandidáta na prezidenta republiky, aby kandidátní listinu se všem jejími náležitostmi a připojenou peticí podal ve stanovené lhůtě Ministerstvu vnitra a aby dodržel veškeré požadavky, které se vztahují k navrhování kandidáta.

[12] V posuzované věci Ministerstvo vnitra dne 7. 11. 2017 v 10.55 hod. (66 dnů před prvním dnem volby prezidenta republiky) obdrželo tři krabice odeslané navrhovatelem. Téhož dne pracovníci Ministerstva vnitra vyhotovili protokol o převzetí kandidátní listiny, v němž uvedli, že po rozbalení tří balíků zjistili, že krabice jsou naplněny nepopsanými listy papíru a igelitovou výplní. Po důkladné kontrole všech listů zjistili, že v každé krabici se mezi prázdnými listy papíru nacházel vždy jeden list s peticí, a to list č. 7991 s 8 petenty, list č. 7992 se 2 petenty a list č. 7993 s 1 petentem. Protokol podepsali 3 zaměstnanci Ministerstva vnitra a zaměstnanec společnosti Scanservice, a. s., kteří byli dle protokolu u rozbalování balíků. Protokol podepsala dále zaměstnankyně Ministerstva vnitra, jež krabice přivezla z podatelny, dále zástupkyně vedoucí oddělení Mgr. R. a JUDr. F.

[13] Ministerstvo vnitra dne 7. 11. 2017 vyhotovilo oznámení o zahájení řízení o registraci kandidátní listiny pro volbu prezidenta republiky konanou ve dnech 12. a 13. 1.

2018. Přílohou oznámení byl protokol o převzetí kandidátní listiny podepsaný JUDr. H. E., dle kterého ke kandidátní listině byly předloženy 3 krabice o hmotnosti 10 kg, 13 kg a 19 kg, které obsahují 3 petiční archy s čísly stránek 7991 (8 petentů), 7992 (2 petenti) a 7993 (1 petent). Zbylá část obsahuje pouze nepopsané listy formátu A4.

[14] K zaslaným balíkům byl přiložen průvodní dopis, v němž navrhovatel uvedl: „*Zasílám separátně podpisové archy. Celkem je to 7933 listů, očíslovaných 1–7933, s 74 953 podpisy. Archy 101–160 jsou vytištěny na obou stranách listů (každá strana má své číslo archu s napsanou poznámkou, že další arch je vytištěn na druhé straně). Jedná se o petice na podporu mé kandidatury na volbu prezidenta republiky v roce 2018.*“

[15] Ministerstvo vnitra Nejvyššímu správnímu soudu předložilo tři balíky, jejichž obsah korespondoval s tím, co bylo uvedeno ve zmíněném protokolu. Na každém z balíků je nalepen poštovní štítek od České pošty, dle kterého byl odesílatelem zásilky navrhovatel a adresátem Ministerstvo vnitra. Dle poštovních štítků byly všechny tři balíky předány k poštovní přepravě dne 6. 11. 2017 na poště 33401 (Přeštice) a doručeny Ministerstvu vnitra dne 7. 11. 2017. Obsahem balíků, které Ministerstvo vnitra předložilo Nejvyššímu správnímu soudu, bylo velké množství nepopsaných listů papíru o formátu A4 a tři listy papíru (v každém balíku jeden), a to list č. 7991 s 8 petenty, list č. 7992 se 2 petenty a list č. 7993 s 1 petentem. V balících pak byla jen igelitová výplň. Dle poštovních štítků měly balíky hmotnost 10,870 kg, 13,130 kg a 19,660 kg.

[16] Navrhovatel předložil Nejvyššímu správnímu soudu písemné prohlášení Mgr. K. Č. ze dne 25. 11. 2017 s jejím úředně ověřeným podpisem, která zde uvádí: „*Asi před měsícem či dvěma jsem byla s p. T. v Karlových Varech. Než jsme odjížděli zpět, měl v kufru auta krabici s podpisovými archy. Štos jich zvednul a pochlubil se jimi. Všechny, které jsem viděla, byly vyplněné a podepsané. Povoláním jsem učitelka.*“ Dále navrhovatel předložil podací lístky dokládající, že dne 6. 11. 2017 zaslal tři zásilky Ministerstvu vnitra o hmotnostech 10,870 kg, 13,130 kg a 19,660 kg.

[17] Nejvyšší správní soud má z poštovních štítků na balících, které předložilo Ministerstvo vnitra, a podacích lístků předložených navrhovatelem za spolehlivě zjištěné to, že navrhovatel dne 6. 11. 2017 z pošty v Přešticích odeslal tři balíky o hmotnostech 10,870 kg, 13,130 kg a 19,660 kg, které dne 7. 11. 2017 obdrželo Ministerstvo vnitra. Skutečnost, že Ministerstvo vnitra od navrhovatele dne 7. 11. 2017 obdrželo tři balíky o uvedených hmotnostech, je ostatně mezi stranami nesporná.

[18] Poštovní štítky a podací lístky však nemají potřebnou vypovídací hodnotu o tom, co přesně bylo obsahem balíků. Ze štítků a lístků lze zjistit jen to, že balíky vážily 10,870 kg, 13,130 kg a 19,660 kg.

[19] Navrhovatel tvrdí, že Ministerstvu vnitra zaslal petici s přibližně 75 000 podpisů podporujících jeho kandidaturu na prezidenta. Tvrdí, že žádné prázdné archy nezasílal. Nejvyšší správní soud konstatuje, že tato tvrzení se navrhovateli nepodařilo prokázat. Písemné prohlášení Mgr. Č. (bod [16] shora) se nevztahuje k tomu, co bylo obsahem balíků zasílaných dne 6. 11. 2017. Její prohlášení se vztahuje jen k tomu, že v září nebo v říjnu 2017 viděla štos podpisových archů, které byly podepsané a vyplněné.

pokračování

[20] Ministerstvo vnitra předložilo obdržené zásilky od navrhovatele, které byly dne 6. 11. 2017 odeslány z Přeštic. Nejde tedy o případ, kdy by tvrzené zásilky vůbec neobdrželo. O rozbalování doručených zásilek pořídili zaměstnanci Ministerstva vnitra protokol, k jeho obsahu viz bod [12] shora, podepsaný čtyřmi osobami, které byly při rozbalování přítomny (Mgr. J. V., Ing. M. O. a Z. K., kteří jsou zaměstnanci Ministerstva vnitra, a S. H., zaměstnanec společnosti Scanservice, a. s.). Protokol podepsala dále Z. K., která balíky přivezla z podatelny Ministerstva vnitra. Protokol podepsaly ještě dvě osoby (Mgr. S. R. a JUDr. L. F.). Ve věci byl vyhotoven ještě další protokol JUDr. H. E. (viz bod [13] shora). Oba protokoly se shodují v popisu toho, co doručené zásilky obsahovaly – 3 petiční archy s celkem 11 podpisy, jinak prázdné papíry a igelitovou výplň. Jde o přesný popis obsahu 3 krabic odeslaných navrhovatelem, které Ministerstvo vnitra předložilo Nejvyššímu správnímu soudu.

[21] Protokoly pořízené pracovníky ministerstva a obsah předložených krabic opatřených poštovními štítky odpovídajícími navrhovatelovým podacím lístkům skýtají podklad pro závěr, že Ministerstvo vnitra obdrželo od navrhovatele petice pouze s 11 podpisy. Pro navrhovatelovo tvrzení, že archy na Ministerstvu vnitra před kontrolou petice mohly být vyměněny, neexistuje žádný doklad. Naopak Mgr. J. V., Ing. M. O. a Z. K. a S. H. v protokolu uvedli, že byli při rozbalování balíků, a stvrdili svými podpisy, že v balících nalezli petici s 11 podpisy a dále prázdné listy papíru. Ani své tvrzení, že pracovníci Ministerstva vnitra neuvádí pravdu, navrhovatel nedokázal doložit. Rovněž tvrzení, že někdo mohl petice vyměnit v době mezi odesláním a doručením na Ministerstvo vnitra, je nedoloženou spekulací, která navíc ani nepoukazuje na žádné pochybení ministerstva, které není odpovědné za osud zásilek během přepravy, je-li jejich adresátem. Způsob přepravy volil navrhovatel.

[22] Nejvyšší správní soud tak konstatuje, že petice podepsaná osobami podporujícími navrhovatelovu kandidaturu neobsahovala požadovaný počet nejméně 50 000 podpisů, jelikož obsahovala jen 11 podpisů. V odmítnutí takové kandidátní listiny ze strany Ministerstva vnitra Nejvyšší správní soud neshledal v posuzované věci žádné pochybení.

[23] Navrhovatel požadoval provést výslech vedoucí pobočky České pošty v Přešticích, odkud odesílal balíky. Výslech této vedoucí považuje Nejvyšší správní soud za nadbytečný, jelikož o tom, že navrhovatel odeslal z pošty v Přešticích Ministerstvu vnitra tři balíky, není pochyb, a tato skutečnost není mezi stranami ani sporná (bod [17] shora). Navrhovatel netvrdí, že by vedoucí pošty měla mít přímé poznatky o obsahu balíků. Rovněž navržený výslech pracovnic Ministerstva vnitra (L. F., H. E. a Z. K.) považuje soud za nadbytečný, jelikož k obsahu tří balíků, jež Ministerstvo obdrželo, tyto pracovnice sepsaly protokol, z něhož jsou k věci patrné informace.

[24] Nejvyšší správní soud konstatuje, že ke svému návrhu navrhovatel připojil řadu písemných příloh. K písemnému prohlášení Mgr. Č. se Nejvyšší správní soud již vyjádřil v bodě [19] shora. Ostatní přílohy nemají vypovídací hodnotu o jediné podstatné okolnosti pro nynější věc, tj. k tomu, co bylo obsahem tří balíků doručených Ministerstvu vnitra. Přílohy vztahující se k výhrůžkám ze strany bývalého manžela navrhovatelovy asistentky a jeho chování (tj. písemné vyjádření JUDr. N., lékařské zprávy, přepis SMS zpráv a komunikace z ICQ, ústavní stížnost) jsou tak pro věc zcela irelevantní.

[25] Navrhovatelovo tvrzení o tom, že nedostal prostor v médiích nebo že média zkreslovala informace v jeho neprospěch, nemá souvislost s tím, co bylo obsahem balíků doručených Ministerstvu vnitra. Přílohy zaslané navrhovatelem ve vztahu k médiím Nejvyšší správní soud z tohoto důvodu rovněž vyhodnotil jako pro věc irelevantní. Také internetové ankety na Facebooku a jiných internetových stránkách či komunikace mezi navrhovatelem a jeho příznivci nemají přímý vztah k obsahu zaslaných balíků, proto nemají pro posouzení věci Nejvyšším správním soudem význam.

[26] Navrhovatel ve svém návrhu věnoval velký prostor líčení toho, jak mu dle jeho náhledu stát brání v politických aktivitách (vedením trestního stíhání proti němu i jeho asistentce; tím, že dovoluje, aby je terorizoval bývalý manžel jeho asistentky; soudy mu nedávaly delší termíny, přestože byl zaneprázdněn prezidentskou kampaní apod.). Ani v těchto tvrzeních však nelze nalézt nic, co by mělo přímý vztah k hodnocení, zda navrhovatel doručil Ministerstvu vnitra petici s nejméně 50 000 podpisy. Proklamace v návrhu týkající se toho, co by navrhovatel dělal, pokud by se stal prezidentem, a toho, v čem spatřuje hlavní důvody kampaně proti němu (srov. bod [6] shora), Nejvyšší správní soud hodnotí jako politická prohlášení, která s ohledem na svůj charakter nejsou soudně projednatelná.

[27] Nejvyšší správní soud o návrhu rozhodl bez nařízení jednání. Dle § 89 odst. 5 s. ř. s. jednání není třeba nařizovat, což představuje zákonnou výjimku předpokládanou čl. 96 odst. 2 Ústavy z pravidla, že soudní jednání je ústní a veřejné. Možnost rozhodnout bez nařízení jednání je dána zvláštním charakterem soudního přezkumu ve věcech volebních, který je u ochrany ve věcech registrace kandidátní listiny pro volby prezidenta republiky dán zejména potřebou rozhodnout v krátkých lhůtách a tím, že k rozhodnutí soudu zpravidla postačuje volební dokumentace.

[28] Nejvyšší správní soud má o návrhu rozhodnout do 15 dnů od jeho obdržení (§ 89 odst. 5 s. ř. s.). Případné rozhodnutí soudu o povinnosti kandidátní listinu registrovat je nutno vnímat v kontextu harmonogramu úkonů předcházejících samotnou volbu. O registraci kandidátní listiny nebo odmítnutí její registrace má ministerstvo rozhodnout ve lhůtě 49 dnů přede dnem volby prezidenta (§ 26 odst. 2 zákona o volbě prezidenta republiky). Proti rozhodnutí o odmítnutí registrace se lze bránit u soudu, který má rozhodnout do zmíněných 15 dnů od obdržení návrhu. Ve vztahu ke krátké 15denní lhůtě k rozhodnutí soudu je možno poukázat např. na to, že nejpozději 30 dnů před konáním volby může občan, který je oprávněn navrhnout kandidáta na funkci prezidenta republiky a jím podaná kandidátní listina byla zaregistrována, delegovat členy a náhradníky do okrskových volebních komisí (§ 18 odst. 2 zákona o volbě prezidenta republiky). Na nabytí právní moci rozhodnutí soudu ve věci registrace je vázáno losování čísel pro označení hlasovacích lístků kandidátů (§ 4 odst. 1 vyhlášky č. 294/2012 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o volbě prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů). Vylosování čísel je podmínkou pro to, aby mohl začít tisk hlasovacích lístků. Lze tak shrnout, že případné rozhodnutí soudu o povinnosti registrovat kandidátní listinu má dopad do dalších úkonů při přípravě voleb, které by mohlo překročení výše zmíněné 15denní lhůty pro rozhodnutí soudu ohrozit. Z tohoto důvodu je právní úprava řízení o návrhu na vydání rozhodnutí o povinnosti registrovat kandidátní listinu koncipovaná tak, aby soud mohl rozhodnout i případné velké množství těchto návrhů, což se projevuje v tom, že lze rozhodnout bez nařízení jednání.

pokračování

[29] Možnost rozhodnout bez nařízení jednání se odvíjí též od toho, že k rozhodnutí soudu zpravidla postačuje volební dokumentace. V dané souvislosti lze poukázat na body 30. až 33. usnesení Ústavního soudu ze dne 19. 1. 2016, sp. zn. Pl. ÚS 26/14, které se týkalo možnosti rozhodnout bez nařízení jednání o návrhu na neplatnost voleb nebo neplatnost hlasování nebo neplatnosti volby kandidáta (§ 90 odst. 3 s. ř. s.). Ústavní soud zde neshledal porušení základních práv stěžovatele tím, že Nejvyšší správní soud rozhodl bez nařízení jednání. Ústavní soud v tomto usnesení uvedl: „*Volební dokumentace je tedy obrazem volebního procesu (hlasování a zjišťování jeho výsledku), volebnímu soudu je předkládána jako příloha soudního spisu a může být podkladem pro jeho rozhodnutí obdobně, jako je správnímu soudu předkládán správní spis jako obraz proběhlého správního řízení. K tomu, aby bylo na místě provádět volební dokumentaci jako důkaz při jednání, musel by její obsah být zpochybněn jinými navrhovanými důkazy, a to způsobem, který by mohl zpochybnit výsledek voleb.*“ I v nynější věci, v níž jde o návrh na vydání rozhodnutí o povinnosti registrovat kandidátní listinu, Nejvyšší správní soud obdržel od ministerstva volební dokumentaci (zaslané petice a kandidátní listinu společně se spisem ministerstva dokumentujícím jeho úkony), kterou při zkoumání důvodnosti návrhu hodnotil. Navrhovatel byl se spisem Ministerstva vnitra seznámen, jelikož do něj dne 20. 11. 2017 nahlédl, po tomto dni do spisu přibylo jen rozhodnutí o odmítnutí kandidátní listiny, které je navrhovateli známo, jelikož proti němu ve svém návrhu brojí. V jakém stavu byl správní spis včetně toho, co bylo obsahem zásilek došlých Ministerstvu vnitra, se mohl navrhovatel přesvědčit při nahlížení do spisu.

[30] Nejvyšší správní soud konstatuje, že rozhodnutí v nynější věci bylo možno založit na obsahu zaslané volební dokumentace. Navrhovatel nepředložil doklady, jimiž by byl schopen relevantně doložit, že jeho kandidátní listinu mělo Ministerstvo vnitra registrovat. Za těchto okolností shledal, že není třeba nařizovat jednání.

III. Závěr a náklady řízení

[31] Nejvyšší správní soud neshledal podmínky pro to, aby Ministerstvu vnitra uložil povinnost registrovat kandidátní listinu navrhovatele jako kandidáta pro volby prezidenta republiky konané ve dnech 12. a 13. ledna 2018. Navrhovateli se nepodařilo doložit, že by Ministerstvo vnitra pochybilo při odmítnutí jeho kandidátní listiny, proto návrh výrokem I. zamítl.

[32] O nákladech řízení soud rozhodl ve výroku II. na základě § 93 odst. 4 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

[33] Toto usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce Nejvyššího správního soudu (§ 93 odst. 5, věta druhá, s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. prosince 2017

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu